

pred začetkom vojne za prevoz premoga z Angleškega. »Allaton« je došel, obložen s premogom, v Gibraltar, ko je izvedel, da križari po Sredozemskem morju ruski admiral Virenius ter lovi ladje z vojnim kontrobanom. Zbog tega se je parnik vrnil, plul okoli rta Dobre nade in srečno došel v japonski pristan Saseho. V slučaju, da bi ga zajeli Rusi, je bil njegov tovor naslovljen na neko angleško firmo v Honkongu. Iz Saseha je parobrod odplul v Muroran, kjer je zopet naložil premog, da ga navidežno prepelje v Singapur, v resnici pa v Saseho.

Na transportni ladji »Hitahimaru« se je nahajal, kakor je bilo že povedano, celi polk z generalom in stabom. Ta polk je spadal h 10. japonski diviziji. S te ladje se ni nikdo rešil, ker se nikdo ni hotel udati; poginilo je nad 1000 vojakov.

Na ladji »Sadomaru« se je nahajalo 1350 vojakov-železničarjev, 1200 ton premoga, 1000 ton riža in masla, nad 100 konj in parobrodno moštvo. Poleg vojne blagajne 2 milijonov jenov v zlatu, je bilo na parniku mnogo važnih dokumentov in vojnih načrtov. Vse te stvari so Japonci vrgli v morje. Ko so Japonci uvideli, da ne morejo uiti, so se vo-jaki-železničarji zatekli v skladišče, kjer je bilo shranjeno vino, pivo in žganje ter jeli na življenje in smrt piti. Ko je prišlo povelje, da naj zapuste ladjo, so bili večinoma že vsi pijani. Zbog tega jih je tudi toliko število utonilo. Med ujetniki se nahaja tudi kapitan 2. vrste Ogura, ki govori dobro ruski.

Kakor smo že poročali, je ruskim križarkam pri pohodu zelo dobro služil brezžični brzojav. Rusi so vjeli vse brezžične japonske brzojavke. Japonske ladje so brzojavile na vse strani: »Rusi so na morju! Bežite, rešite se!«

Popoldne so torpedovke privedle v Vladivostok več ladij, ki so jih zajeli na japonski obali. Japonski in angleški ujetniki so bili v četrtak s posebnim vlakom odpravljeni iz Vladivostoka na Rusko.

Port Artur.

Rusi in Japonci poročajo, da je bila pred Port Arturjem velika pomorska bitka. Japonci trdijo, da se je pogreznila ena ruska oklop-

ob kojih so visele zlate nize, modrim žame-tovim telovnikom, na katerem je bliščal rudeč ovrtnik. Nad tem nakitjem života videti je bila drobna, kosmata glava z živimi očmi in odurnim licem.

Gospod pisar nameril je tudi naravnost k Havlovemu stanovanju. Na dvorišču ga zapazi perutnina, ki zakriči in se skrije, kakor da je ugledala jastreba.

»Kje je tisti upornik, ki noče na roboto?« zarežal se je, stopivši v sobo.

»Prosim za izpregled, ker imam pogreb«, izgovarja se Havel zopet. »Oče mi je umrl. Ko ga pokopjem, nadomestim vso to zamudo. Delal bom v grajščini zato tudi v nedeljo.«

»To boš moral tako za kazni, ker nisi ubogal in še na klic nisi prišel. Sedaj pa le kar takoj na delo!« kričal je pisar, da bi se vse treslo okoli njega.

»Milostljivi gospod, imam pogreb. Oče mi je umrl. Čakam gospoda župnika. Ko očeta zagrnem v zemljo...«

Pisar se je nato razljutil, da mu je bil obraz ves višnje.

»Takšen pasji rod naj si napravi še pogreb. Farju plačaj z bernjo zvečer, ko domov prideš, mrliča zakopli, ali sedaj pa — na roboto!«

Havel ni videl nič, slišal tudi ne drugega nego hreščavi glas odurnega kruteža, kateri ga ureže v dno duše. Stal bi bil morda nekaj časa tako, da ga beseda pasji rod ni toliko zbolela.

»Pasji rod, moj oče in jaz, mi vsi smo pasji rod?«

»Misliš li, da si kaj drugega? Pes si in kot tak uhajaj!«

(Konec sledi.)

nica, Rusi pa, da je vničena ena japonska torpedovka. Kaj je resnica, se ne ve. Na suhem so po japonskih poročilih Japonci oddaljeni od trdnjave samo 2000 metrov. Japonci pišejo, da bo Port Artur padel med 18. in 15. julijem. Če se le ne bodo zmotili.

Nevarnosti baltičkega brodogoja.

Japonci vedo, da bo baltičsko brodogoja zadalo njihovi mornarici smrtni udarec, ako pride srečno na bojišče, zato pa že zdaj poizkušajo in pripravljajo vse, da ga na poti pogube. Japonci so že poslali svoje ogleduhe in agente na kraje, mimo katerih mora pluti baltičsko brodogoja. Mnogo Japoncev je prišlo na Švedsko. Tu so prosili švedsko vlado, naj jih pusti, da »študirajo švedsko mornarico«. Vlada jim je to odbila. Sicer so pa Švedi svoje rumene goste jako prijazno sprejeli. V Rusiji se govori, da stoje v švedskih pristaniščih že japonske torpedovke, ki preže na baltičsko brodogoja. To pa še ni potrjeno.

Kapitan Boljšev v »Kotlinu« razpravlja o tem in pravi: Baltičsko brodogoja na vsi poti ne bo smelo pustiti k sebi nobene ladje na daljavo, iz katere je mogoče izpustiti torpede. In sicer se bo moralo izogibati vsake ladje, kajti torpede izpušča tudi lahko navaden parnik. Zato bo moralo pluti po potih, kjer po navadi ne plovejo trgovske ladje, da ne bo ustavljalo tudi prijateljskih ladij. Ponoči bo moralo pluti brez luči, a po morskah ožinah le, če bo prepričano, da ni nevarnosti. Japonci bodo gotovo zlasti pa v morskah ožinah nastavili svoje peklenke pasti.

V zrakoplovu iz Port Arturja v Mukden.

Petrograd, 24. jun. Ruska častnika Tuškov in Čelinski z inženirjem Zemlinskim sta se v noči dvignila z zrakoplovom iz Port Arturja, da neseta pismo generala Steslja Kuropatkinu. Že tri noči prej so zaman poizkušali se dvigniti, ker je bil nasproten veter in jasna noč. Četrta noč, dne 20. t. m., je bila brez zvezd in jugovzhoden veter. Ob 9. uri zvečer so se dvignili drzni zrakoplovci z balonom, katerega vsebina je znašala 800 m³. Hitro so se dvignili v višino 2000 m. Nikjer, tudi v trdnjavi niso opazili, da se je dvignil zrakoplov. Dobro so videli ognje Japoncev okoli trdnjave. Zjutraj ob 3. uri se jim je zdelo, da slišijo pod seboj streljanje topov. Ob 5. zjutraj se je raztrgala megla in videli so, da jaha med dvema gričema ruska konjenica. Ob pol 7. uri so jih Rusi spodaj opazili in ustrelili nanje mnogo strelcev, ki so šli pa vsi mimo. Zrakoplovci so razvili bel prapor, odprli ventil in se spustili doli k ruskim četam, ki so jih sprejele z velikanskim navdušenjem.

Politični ogled.

Pametna odredba. Naučno ministrstvo je izdalo naredbo, s katero doioča, da bodo dijaki iz Istre in Dalmacije lahko študirali pravo (jus) na hrvatskem vseučilišču v Zagrebu in bodo po končanih študijah lahko dobili službo v avstrijskih deželah pod tem pogojem, da napravijo povrhu še malo izkušnjo v hrvatskem jeziku na Dunaju. Nemško dijaštvo in nemški profesorji so grozen krik zagnali proti temu, ker pravijo, da bodo potem v Istri in Dalmaciji uradniki, ki jim ne bo treba znati nemščine in potem bi tudi odklenkalo nemškemu državnemu jeziku v Avstriji. Da, to se bo zgodilo in se mora zgoditi, ker v Dalmaciji tako ni nobenega Nemca in v Istri pa par privandrancev. Zaradi teh vendar ni treba uradnikom znati nemščine! To lahko razvidi vsak trezno in mirno misleč človek, a naši Nemci in nemčurji v svoji norosti sploh mirno in pošteno misliti ne morejo, ker so že preveč zaslepljeni vsled večnega hajljanja. Na vsak način mora vlada isto ukreniti tudi za Slovence, vsaj za

toliko časa, da nam ustanove slovensko vseučilišče v Ljubljani.

Dopisi.

Št. Ilj v Sl. gor. (Zopet volitve.)

Po drugih krajih trpi nevihta kake pol urice, in koliko strahu, koliko solz! Že hoče vse obupati! Kaj se le naj storimo ubogi Šentiljčani. Le pomislite, nevihta traja že celih pet tednov! Tako dolgo se že vlačijo črni oblaki nad nami, tako dolgo že grmi in treska po dnevu — a še huje po temni noči. In kako strašni bliski švigajo! In njihova sicer nerazumljiva pota in cilje pač nihče drugi ne bi znal tako dobro razložiti kakor naš znani nadučitelj bojda na slovenski šoli. Kajti le izpod njegovih močno podkovanih agitatorskih škornjev v poznih nočnih urah švigajo nevarne iskre in takrat tudi letijo od njega strašne, pogubonosne strele... Saj se je neki že moral dati že drugokrat podkovati čevlje... Kaj se je vendar zgodilo? Čuj in strmi svet — pred kakimi petimi tedni so bile v Gradcu ovržene volitve v šentiljsko občino in vršiti bi se morale nove volitve, ki pa so še le zdaj — 23. junija — razpisane na občinski tabli. Kaj se je med tem časom godilo, kaj so posebno trpeli Sadu in njegovi tovariši, o tem bomo že še govorili. — Torej nove volitve v vseh treh razredih. Nezaslišano, a resnično! Može volilec! Upamo, da ostanete moške trdni in značajni kakor ste bili lani 27. avgusta. Mnenje vseh trezno mislečih je, da tujci, privandrance, ne smejo gospodariti v našem lepem kraju. Posilinemski učitelji naj ostanejo v šoli, naj skrbijo za otroke; nikdar pa se naj ne vtkavajo v reči, ki jih nič ne brigajo. Naj porabijo svoje zmožnosti v šoli, ne pa za nemško agitacijo. Za občino tako nimajo srea. Št. Ilj je na glasu kot dobro krščanska občina — ali se naj tam na vaše stroške šopirijo ljudje, ki se cerkve bolj bojijo kakor hudič kriza? Ali se boste dalje pokorni ljudem, katerim je skrb za blagor občine deveta briga, ki vam ne popravijo nobene steze, sploh ne store skoro ničesar, kar bi bilo občini v korist? Proč s takimi ljudmi, ki se vam sicer zdaj sladkajo in prilizujejo, sicer vas pa prezirajo in vas zasramujejo. Krasni Št. Ilj naj imajo v rokah vrli, značajni domačini, ki so tukaj vzrastli, katerih srce gori za blagor vaše občine in ki imajo stokrat več zmožnosti in zdrave pameti kakor taki »privandrance« in ki bodo torej gotovo tudi znali občino povzdigniti do višje stopinje, sreče in blaga, in ki bodo vaši lepi občini tudi znali pridobiti ugled in spoštovanje pred svetom. Stori vsak mož svojo dolžnost in Št. Ilj bo zopet naš, zmaga na naši strani. V to pomagaj Bog in sreča junaska!

Velika Nedelja. Giftna krota ima veliko svojo mlako tudi pri Veliki Nedelji. Njen strupeni smrad je iz marsikaterega pridnega slovenskega kmeta napravil nemčurskega podrepnika. Cela vrsta »naprednjaških« Velikonedelčanov pošilja svojo deco v nemčursko šolo, da tam zadobi nemčurjem potrebne lastnosti, katerih prva je izdajstvo svojega naroda. Ubogi, od ptujske krote »zagiftani« stariši ne vedo, da izmed vseh obče čislanih mož, katerih zibel je stala v naši kmečki hiši, ni izšel niti eden, bodisi kmeškega ali gosposkega stanu, iz nemčurske šole, med tem ko med onimi, kateri delajo domači občini v tujini velike stroške in se konečno vrnejo domov po odgonu, ni najti niti jednega, ki bi ne bil nemčur in skoro vsak je izšel iz nemčurske šole.

Tudi občina velikonedeljska ve o tem že marsikaj povedati, in prav je storilo slov. katol. polit. društvo »Sloga« v Ormožu, da priredi letos tukaj svoje zborovanje. Tako zadobijo slovenski Velikonedeljčani priliko, javno izraziti svojo nevoljo nad ponemčevanjem, kakor se vrši pod pokroviteljstvom nemškega viteškega reda.

Shod se vrši dne 3. julija 1904 ob 3. uri popoldne v gostilni g. Alojzija Mikl. O delovanju državnega in deželnega zbora poročala bosta naša dična poslanca gg. dvorni svetnik dr. Miroslav Ploj in Ivan Kočevár. Razjasnila nam bosta politični položaj in povedala, kako sta se zavzemala za našo težnjo in kako bojevala za naše pravice. Poučiti se hočemo tudi o bližajočih se volitvah iz splošnega razreda v deželni zbor in razmotrivati se marsikaj važnega. Nihče naj ne izostane, ki ima kaj potožiti, vsak naj pove javno svojim poslancem svoje želje, da jih zamorejo isti primerno tolmačiti na odločilnem mestu. Sklepi tega shoda naj bodo izraz ljudske volje in nihče naj ne izostane, ki se ni v nemčurškem jarmu in ki še ve, da je na svoji zemlji svoj gospodar.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Katol. slov. polit. društvo „Sloga“ v Ormožu priredi v nedeljo, dne 3. julija t. l. ob 3. uri popoldne pri Veliki Nedelji v gostilni g. Alojzija Mikl občni zbor. Poročala bodeta naša poslanca g. dr. Miroslav Ploj o svojem delovanju v državnem zboru in o političnem položaju ter g. Ivan Kočevár o deželnem zboru in o novem volilnem redu. Slovenci, deželnozborske volitve v splošnem volilnem razredu po novem volilnem redu se bližajo. Pridite v mnogobrojnem številu na to zborovanje ter pokazite s tem, da se za svoje politične in gospodarske težnje zanimate!

Posebni vlak na Brezje. Ker moram železnici vsak vozni listek, ki ga ne vrnem, plačati, prosim, da se mi neprodani listki nemudoma vrnejo. Do danes, dne 27. jun. 1904 do 12. ure opoldne se je oglasilo 1132 romarjev. — Medved, župnik.

Vspored shoda na Brezjah bo: Dne 4. julija predpoldan cerkvena slavnost. Popoldan občni zbor »Zveze nepolitičnih društev« in nato mladeniški shod in pozdravna pesem, slavnostni govor, mladeniški govor, razni govori mladeničev. Drugi dan, dne 5. julija odhod z Brezij na Bled. Okoli 1. ure odhod v Ljubljano. Tamkaj slavnosten vsprejem, ogledovanje mesta in zvečer vrtna veselica. Ogledali si bomo torej tudi naše krasno letovišče Bled in središče Slovenije — belo Ljubljano.

S pošte. Poštnim oficijalom so imenovani poštni asistenti: Franc Natek v Celju, Ludovik Josek v Mariboru za Celje, Edvard Urban v Zidanem mostu. Prestavljena sta: poštni asistent Viktor Šuškovič iz Zidanega mosta v Maribor in Janez Kranjc iz Ptuja v Radgono.

S šole. Prestavljena je učiteljica gđc. Olga Sitig iz Teharjev na meščansko šolo v Judenburg. Za nadučiteljja je imenovan na ljudski šoli v Kapeli Jožef Widmoser, učitelj v Marnbergu. Kot učitelji iziroma učiteljice so imenovani: na ljudski šoli pri Sv. Duhu v Ločah začasna učiteljica v Leskovcu Adela Fabiani, na ljudski šoli v Cirkovcah tamošnja učiteljska suplentinja gđc. Rozalija Lapajne, na ljudski šoli v Stoprcih tamošnja provizorična učiteljica Elizabeta Kukovec. Za učiteljico ženskih ročnih del je imenovana na ljudski šoli v Koprivnici gospa Franciška Šket, roj. Šmid v Podsredi, na ljudski šoli v Kamnici in Račah gđc. Ivana Brus v Pekarjah. Prestavljen je kot ravnatelj meščanske šole g. Jožef Lühl iz Ptuja na dekliško meščansko šolo v Voitsbergu. S službama sta menjali stalni učiteljici Ljudmila Mesar v Dramljah in Pavlina pl. Zierfeld v Reka-Straže na Primorskem.

Častnim občanom je izvolila občina Stari trg v Slovenjgraški okolici gosp. Antona Čapeka, okrajnega glavarja v Slov. Gradcu, in to v priznanje zaslug, ki si jih je pridobil za Slovenjgraški okraj. To je najlepši odgovor Slovencev na nesramne napade, s katerimi je nemško in nemčurško časopisje obsipavalo gosp. glavarja zato, ker ni hotel podpirati sleparij nemčurjev pri volitvah v Šoštanju, ampak ravnal tako kot ravna vsak pravičen uradnik.

Slovenskim abiturijentom. Tudi v Gradcu se je zgodilo, kar je moral vsakdo pričakovati, da se je ono akademično društvo, od kojega članov se ni nikdar zahtevalo trdno katoliško in narodno prepričanje, začelo rušiti. Stari »Triglav« razpada! Pristaši kranjske liberalne Nemcem prijazne stranke so se ostali v njem, ki, kakor pravijo, »v okvirju naprednega (tudi »Štajerc« se imenuje naprednega) mišljenja izključujejo mračnijaške primese.« Drugi dijaki pa, katerim je vsaj narodnost sveta, so izstopili. Toda dočim liberalna društva razpadajo, se katoliška akademična društva od leta do leta krepijo. Zato tudi upamo, da bodo oni štajerski slovenski abiturijenti, ki gredo študirat na vseučilišče, si izbrali na Dunaju za svoje društvo »Danico«, v Gradcu »Zarjo«, ne pa razpadajočih liberalnih društev. Štajerski Slovenci imamo na svojem praporu geslo »Vse za vero, dom, cesarja«, a moče v tem duhu vzgajata le društvi »Danica« in »Zarja«!

Nesramne nemške laži. Takih nasprotnikov kakor jih imamo štajerski Slovenci sploh nima noben narod na svetu. Ni jim dosti, da nam škodijo v gospodarskem, narodnem in verskem oziru, kjer le morejo, ampak hočejo še v osebnem življenju vsakemu vzeti dobro ime. V prvi vrsti pa črnijo in grde naše voditelje. Sedaj so se spravili na zaslužnega prvoboritelja dr. Dečka v Celju, ki je šel v Gradec oddahniti se nekoliko od svojega prevelikega napora. Nemški listi, ki so to zvedeli, so javili svojim slepo verujočim bralcem, da je g. dr. Dečko — znorel zaradi znane Kosmove zadeve. Tako nesramno more lagati le do skrajnosti propal človek, in takih je med našimi nasprotniki mnogo. Hvala Bogu, da se g. dr. Dečko vrne v kratkem popolnoma zdrav spet v domovino in želimo mu mnogo zdravja, da bo še dolgo deloval v korist slovenskemu narodu, nemčurjem pa v — strah.

Poročena sta bila v soboto, dne 25. t. m. gosp. Mirko Zinnauer, veleposesnik in učitelj pri Sv. Jakobu v Slov. gor. in za oni kraj imenovana poštna ekspeditorka g. Kronoslava Kuralt-ova iz Ljubljane. — Dne 27. t. m. se je poročil g. And. Kneisl, pristav južne železnice na Zidan. mostu, z gđc. Ivanko Muhičevico iz Št. Jerneja na Dolenjskem.

Mariborske novice. V četrtek, dne 23. t. mes. je strela udarila v barako blizu vojašnice. Delavca Zagoveca, ki je imel opraviti v baraki, je samo na tla vrglo, hudega se mu ni nič pripetilo. — V bližini Novakove gostilne v Rošpahu je napadel neznan zlikovec učenca Roberta Novaka iz Maribora. Orožniki iščejo napadalca. — Vodja meštnege urada, Tax, ki je bil obsojen na en teden zapora, je dobil od mesta osem tednov dopusta. — Kakor čujemo, bosta v prihodnjem šolskem letu dva slovenska oddelka prvega razreda, ker z vsakim letom narašča število oglašencev. Bilo bi pa to na vsak način potrebno tudi iz zdravstvenih ozirov. Seveda se to zgodi le, če se oglasi zadostno število učencev za sprejem.

Maturo na mariborski gimnaziji so izvršili: Atelšek Ivan, Bogovič Ivan, Budna Vladimir, Čmah Ludovik, Gaber Al. (z odliko), Gaberc Martin, Glonar Josip (z odliko), Goričan Anton, Goschenhofer Robert, Haberleitner Odilo, Kartin Herbert, Koropec Rihard, Lah Franc, Leber Franc, Leskošek Ivan (z odliko), Mayr Al. (z odliko), Mum Al.

(z odliko), Munda Avgust, Pažon Konrad, Pilch Viljem, Pirnat Josip, Podpečan Jernej, Požegar Bruno, Rampre Franc, Robar Franc (z odliko), Schigert Henrik, Sobotka Franc, Širec Ivan, Toplak Josip, Vrečko Miroslav, Vtičar Anton, Weiss Josip, Ziesel Edvard, Zagorjan Matevž; jeden mora ponavljati čez dva meseca.

V Skokah pri Mariboru priredi »Zgodovinsko društvo za Spodnji Štajer« v nedeljo 10. julija javno predavanje. Govoril bode odbornik gosp. Gabriel Majcen »O Skokah v davnih časih«. Predavanje se bo vršilo pri posestniku gosp. Jožefu Divjaku, hišn. št. 14. Začetek ob pol 4. uri popoldne. Pristop je brezplačen in dovoljen vsakomur, kdor se zanima za zgodovino Skok.

Framske novice. Na Alojzijevo je umrl nagloma od kapi zadet vdovec Jožef Črnež iz Morja. — V četrtek je silno škodo napravila toča, ki je posekala vinograde in sadonosnike v takozvani »Varti« ter polje proti Račam. — Na mladeniški shod pojde 25 mladeničev in mož. — Novo velikansko dvonadstropno šolsko poslopje je pod streho. Župnijsko gospodarsko poslopje je dovršeno. — Ravno kar je pričel graditi lepo vilo naš vrli domoljub dr. Pavel Turner. — Občinski odbor je sklenil v svoji seji, da se priredi v Framu električna razsvetljava. — V nedeljo se je ustanovilo v Framu olupševalno društvo. Načelnik mu je g. Jernej Zamolo. — Ni-li Fram napreden?

Uravnava Pesnice. Zdaj se je še-le »Štajerc« spomnil, da bi bilo dobro, če bi bila Pesnica uravnana ter posveti temu važnemu predmetu cel članek. Tega seveda ne pove, da je »Slov. Gospodar« o tem že pisal leta in leta, da so naši poslanci stavili dotične predloge v deželnem in državnem zboru že opetovano. Zakaj pa tega ne pove, da se je dovolilo od vlade letos 40.000 kron za uravnave rek na Štajerskem, kateri znesek se bo porabil samo za reke in potoke na Gornjem Štajerskem? In kdo je najboljši prijatelj te vlade? Poslanec Ornig, ki pa ni zinil niti besede proti temu, da se denar porabi samo za nemški del Štajerske. Tukaj je imel priložnost pokazati svoje prijateljstvo do kmeta. »Štajerčev« hinavstvo in lažljivo zavijanje presega že vse meje. Radovedni smo, katera sta onadva kmetom tako naklonjena gospoda iz Laškega, ki si ju »Štajerc« še imenovati ne upa, ker dobro ve, da nista ničesar storila. Ej, ti neumni »Štajerc«, ali ne veš one bajke o sraki, ki se je odčila s pavovim perjem?

Sv. Jurij ob Ščavnici. Kakor se je že poročalo, vrši se čebelarški shod nepreklicano dne 3. julija t. l. v tukajšnjih šolskih prostorih. Na ta shod se posebno vabijo čebelarji iz cele jurjevske župnije, potem iz kapelske na ščavniško stran, kakor tudi iz cele malonedeljske župnije. Ker bo potovalni učitelj g. J. Jurančič poučeval o čebeloreji, se bo ob enem tudi osnovala podružnica za čebelorejo; vabijo se torej vsi, ki se količkaj pečajo s čebelorejo, kakor tudi oni, ki se še mislijo je poprijeti. Začetek shoda se vrši ob 3. uri popoldan v šoli, potem prosta zabava, katero priredijo tukajšnji pevci in tamburaši v gostilni pri gospej M. Trstenjakovi.

V Logarovcih smo imeli dne 26. t. m. opoldne požar, ki je uničil hišo in gospodarsko poslopje zakonskih Ludvika in Ivane Loparnik. Poslopji sta bili sicer zavarovani, ker je pa zgorelo mnogo pohištva, gospodarskega orodja in živil, trpi lastnik mnogo škode. Kako je ogenj nastal, se ne ve.

Kapela pri Radencih. Potrebni smo tudi pri Kapeli pouka v čebeloreji. Zato pa prosimo g. Jurančiča, da nas pride poučevati, ker se tudi pri nas širi čebeloreja. — Pogorela je viničarija veleposesnika Andreja Domajnka iz Hlaponjec.

Muta ob Dravi. S 1. julijem se ustanovi v Soboti poštna oddajalnica, ki bo imela